

slovenski voditelj tako veljavo celo na Dunaju. Dr. Mravlag je rekel, da morajo spodnjestajerski Nemci držati odprto pot do Jadranskega morja za svoje brate iz rajha. Povedal je odkrito, da Nemcem ni čisto nič za Avstrijo, ampak le za nemške koristi, to je: za Vsenemčijo. Rekel je tudi, da se bodo Nemci s silo uprli, ako bi prišlo do jugoslovanske države. In bržkone bo v tem slučaju on „Oberkomandant“ nemške armade proti Jugoslovanom.

Neki Matscheg, nekdanji pristni slovenski Maček, je povedal, da morajo Nemci dobiti v roke vso zemljo, ki je bila nekdanj nemška. Če je bil nemški mesec, mož ni povedal, a misli si bržkone tako.

Neki Amon iz Svečine (priseljensec in lutriš vere) je v imenu nemških naseljencev tožil, kako slabo se nemškim naseljencem godi, ker Slovenci nočejo k njim ne na delo, ne v službo. Za to bi bili mi Slovenci torej dobri, da bi delali za Nemce, a sicer pa nas ne poznajo. Rekel je, da, ako pride do jugoslovanske države, bodo nemški naseljenci morali povezati svoje culice in odvandrat, odkoder so prišli. Saj jokal ne bo gotovo nihče za njimi, pač pa jim bo naše ljudstvo voščilo: Srečno pot!

Nadučitelj nemške šole, priseljensec Gordon, se je hučoval nad tem, da bi se Slovenski Štajer ločil od Gradca. Dobri mož je še šel dalje in je zelo pametno prečital nek protest proti ustanovitvi jugoslovanske države ter da se mora v Avstriji dovoliti samo nemščina kot edini dovoljen državni jezik.

Na shodu je bilo mnogo vpitja in krika. Najrujše so tulili in rjaveli lutrovske Svabi-privandranca. Seveda, ko bi imeli ti odločevati o usodi Jugoslavije, bi je gotovo mi nikdar ne dobili, ampak bi nas Slovence popolnoma razlastili in nas milostno imenovali za svoje sužnje. Jugoslovan pa gre na dan in tudi vsi kričaški Nemci se bodo nekega lepega sonečnega dne morali navaditi bivati v rodovinski Jugoslaviji, ali pa bodo morali pobrati svoja sila in kolita.

Slovensko ljudstvo šentiljsko! Ali si kedaj čitalo basen o ježu in lisici? Glej, ti si že stoletja in stoletja lastnik naše lepe, slovenske zemlje. Ti si jo obdelal, ti si zasadilo zlahno vinsko trto in sadno drevje, ti si dalo s svojimi pridnimi rokami sloves svoemu domačemu kraju. In glej! Sedaj, ko se približuje doba, da dobiš svoje pravice, ko ti ne bo več tuje gospodaril, sedaj kričijo oholi tuje, da tega ne dopustijo in si celo predrznejo kričati, da se jim krivica godi! Kdo jih je vabil sem? Naj bi ostali raje v svojem edino-zveličavnem rajhu. Pustite nas pri miru!

Poslanec Pišek za koristi slov. kmeta.

V seji državnega zbora dne 7. marca se je slovenski poslanec Pišek živo zavzel za tolizapostavljenega slovenskega kmeta na Spod. Štajerskem. Poslanec je med živahnim odobravanjem slikal neznosne razmere, ki so nastale v slovenskem delu Štajerske vsled krivičnih rekvizicij. Govornik je naglašal v slovenskem delu govora zlasti dvoje. Najprej zavračamo očitek, ad smo proti Avstriji, če hočemo ustari v državi take razmere, da bo mogoče živeti narodom v medsebojnem miru. Mi ne nameravamo odtrgati kake dežele od habsburške krone, ampak samo od nemške nadvlade. Dalje pa opozarjamo vlado na nečuden način, kako se vrše na Slovenskem Štajerskem rekvizicije. Kot srednjeveški valpeti hodijo rekvizicijske komisije po hišah, tako da ljudstvu pohaja potrpežljivost. Med ljudmi vre in vlada naj nikar ne gre predaleč!

Opozarjal je vlado na zadnji delavski strijk. V hud strah je spravil vse merodajne gospode in hičel so z raznimi obljubami, da potolažijo delavce. Nevolja kmetkega ljudstva bi zavzela še hujše oblike kot je nažin, kako se javlja nezadovoljnost med delavci, vajeni discipline.

Kar se tiče obljub, ki jih je dala vlada delavcem, pozdravljamo splošno volilno pravico za občine in deželne zbornice. Slovenci z vsako odredbo za ljudstvo le pridobimo. Ne moremo pa biti zadovoljni z obljubami, kako se hoče odponoči pomanjkanju živil v mestih na račun kmetov, ki že sedaj nimajo zadosti živil za lastno potrebo. Če se odkaže kmetu ista količina moke kot mešanju, je to krivično iz večih ozirov.

Najprvo opravlja kmet veliko hujše delo kakor mešan. On ne pozna osem- ali deseturnega delavnika; njegov delavnik je od zore do trda noči. Mešan, ki ima denar, si lahko pomaga z mesom, divjačino, perutnino, ribami itd. Kmet je pa navezan edino na svoj pridelek. Konečno pa ima tudi tisti, ki živila pridela v potu svojega obraza in se peha brez počitka, da le obdela svoje njivice, pravico, da sme perabiti za se toliko, da si utiši glad vsaj za silo s kruhom. Saj mu je klanje prašičev in živine itak omejeno. Vlada naj se zaveda, da ima še druge dolžnosti kot to, da se obdrži na krmilu za vsako ceno.

Strogost, s katero se pregledujejo zarge kmetov, bi bila dostikrat prav umestna napram raznim čederukom po mestih, ki kupičijo živila in jih rodarajo po nečudenih cenah. Najbolj beli kmeta, ker ve, da pride od rekviriranih živil le del v korist suloš-

nosti; mnogo jih gre med ljudi potom verižne trgovine.

Vlada naj ne pozabi tudi, da v državi ne bode ne reda, ne zdravja, ne živil, ne konca pritožbi, dokler se ne sklene prepotrebni splošni mir. Šikaniranje kmetov ne bo odpomoglo pomanjkanju živil, ampak samo ubilo vsako veselje do obdelovanja polja in vzgoje živine.

Proti koncu svojega govora opozarja poslanec še enkrat na dejstvo, da tisti, ki onemogočajo mir med narodi v državi, delajo v smislu pangermanizma (vsenemštva), ki bo porabil nezmožnost Avstrije, urediti si notranje razmere.

Poslanec je žel za svoj nastop za kmetke pravice živahno odobravanje.

Slovenski poslanci proti nepravilni rekviziciji sena in slame.

Poslanci dr. Verstovšek, Rožkar, Pišek, Brenčič in tovariši so vložili na ministrskega predsednika in na poljedelskega ministra naslednjo interpelacijo:

Od urada za ljudsko prehrano za Štajersko za oddajo predpisana množina sena in slame je znašala leta 1917 4550 vagonov sena, 1680 vagonov slame, nadalje 350 vagonov sena, 102 vagona slame za državno konjažno in 320 vagonov sena in 80 vagonov slame kos rezervo za posredovalno mesto za krmila na Dunaju, t. j. takozvana „množina sena za Dunaj.“ K temu še pride količina, ki jo je izračunala cesarska namestnija za celo deželo, tako da znaše cela množina, ki bi se morala dobiti na Štajerskem, približno 8500 vagonov sena in 4000 vagonov slame.

Do dne 14. februarja se je skupno dobilo 2066 vagonov sena in 532 vagonov slame. Količina vodstotkih, ki so jo dali posamezni okrajji v deželi, kaže jasno, kako neopravičeno in neenakomerno postopajo c. kr. oblasti napram slovenskemu prebivalstvu v deželi.

Predvsem se mora pibiti dejstvo, da je slovenski del dežele leta 1917 izredno trpel vsled suše, dočim je na Srednje- in Gornje-Štajerskem bilo še dovolj dežja. V letu 1917 se je priznalo celo od mero-dajnih činiteljev, da slovenskoštajerski okrajji ne morejo spraviti skupaj zahtevane množine in da imajo za ohranitev lastnega števila živine premalo krme. Pri rekviriranju se na vsa ta dejstva ni oziralo. Postopalo se je trdo in brezobzirno.

Primerjajmo v odstotkih količine sena, ki se ga je oddalo v posameznih okrajjih Gornega, Srednjega in Spodnjega Štajerja:

Gornji Štajer je oddal:

Aussee 15%	od predpisane količine,
Bruck 74%	" "
Gröbming 29%	" "
Judenburg 26.9%	" "
Knittelfeld 42%	" "
Ljubno 54%	" "
Liezen 26%	" "
Mürzzuschl. 70%	" "

Srednji Štajer:

Nem. Lonč 13.4%	" "
Feldbach 12.9%	" "
Gradec ok. 113%	" "
Hartberg 13%	" "
Lipnica 11.5%	" "
Cmurek 13.8%	" "
Radgona 16%	" "
Voitsberg 57%	" "
Weitz 11.8%	" "

Slovenski Štajer:

Celje 46.7%	" "
Konjice 74.1%	" "
Ljutomer 82.7%	" "
Maribor okolica 112.8%	" "
Ptuj 116%	" "
Mozirje 65%	" "
Brežice 48%	" "
Slov. Gradec 41.2%	" "

Pred kratkim se je naznanilo, da se mora v deželi spraviti skupaj še čez 5000 vagonov sena in čez 1700 vagonov slame. C. kr. namestnija je nameravala sestaviti načrt, po katerem bi se brez ozira na že dosedaj oddano množino morala oddati tudi količina sena in slame, ki se je na novo zahtevala.

Mi se odločno zavarujemo proti sovraženemu postopanju c. kr. namestnije in njenih organov napram slovenskemu prebivalstvu v deželi in zahtevamo enakomerno in pravično razdelitev določene količine in nujno zahtevamo, da se naj z ozirom na lausko sušo in z ozirom na pomanjkanje krmil na Slovenskem Štajerskem in z ozirom na veliko po odstotkih določeno količino oddaje opusti voaka rekvizicija krmil na Slov. Štajerju.

Radi tega si dovoljujejo podpisani vprašau Nj. ekselence:

1. Ali jima je znano omenjeno nepravilno stopanje c. kr. namestnije v Gradcu napram slovenskim kmetom?

2. Ali sta ekselenci pripravljene potrebno kreniti, da se z ozirom na že oddano količino a

tak obstoječo pomanjkanje krmil ustavi nadaljnje rekviriranje?

Dunaj, dne 6. marca 1918.

Krivice, ki se godijo Slovenskemu Štajerju pri rekviziciji živine.

Ni menda dežele v Avstriji, kjer bi se vršilo rekviriranje živine, sena in slame, tako brezobzirno in s tako silo, kakor ravno na Slov. Štajerskem. Vsled tega so v tej zadevi naši poslanci dr. Jankovič, Franc Pišek, Ivan Rožkar in tovariši vložili v seji državnega zbora dne 21. februarja t. l. na poljedelskega ministra naslednjo interpelacijo:

»Kdor pozna delavno, potrpežljivo in za vse vojne dajatje navdušeno, vse vojne težave, trdote in krivice, nastale vsled vojne, mirno prenašajoče slovensko ljudstvo na Spodnjem Štajerskem, se mora čudom čuditi, da je ravno slovenski del Štajerske vsled rekviriranja posebno hudo prizadel, da se prebivalstvo šikanira tako zelo, da mu začinjata ginevati pogum in veselje do vstrajanja, ki ga je dosedaj dokazalo na tako sijajni način in da so se začeli majati temelji živinoreje, vsled česar je nastalo zelo veliko vprašanje, je-li se bodo sploh mogla izvršiti potrebna pomladarska dela. Tirano do skrajne meje možnosti, obupano nad brezupno bodočnostjo, brez vprežne živine, brez gnoja, vsled nezadostne prehrane za delo oslabljeno, vsled ogromnih krvnih izgub duševno pobito slovensko ljudstvo mora vrhutega še prenašati ne popisne surovosti od strani oseb, ki izvršujejo rekviriranja, kakor kaže slučaj v Lastniču.

V dobi od 1. maja 1916 do 31. marca 1917. v 11 mesecih, je dala Štajerska 136.563 glav klavne živine, torej 17.500 glav več, kakor bi odgovarjalo živinsko-statističnem ravnotežju, če se namreč računa 6 let kot srednja življenjska doba govede.

Leta 1917 se je postavilo temeljno načelo, da se volov, starih manj kakor 3 leta, iz gospodarskih ozirov ne sme rekvirirati. Posledica tega je bila, da se je mesečno do konca aprila 1917 moralo oddati krav, telet in bikov za 16 000 glav več. To očitno pretirano rekviriranje živine pa zahteva, da bi morali odgovorni z dvojno previdnostjo in zelo vestno izvrševati svojo nalogo. Zelo bi se priporočalo, da bi se ustanovil poseben odbor, v katerem bi naj bili zastopniki živinorejcev in okrajnih odborov in kateri bi naj vsak mesec določil, koliko klavne živine mora dati ta ali ona občina in kateri odbor bi naj nadzoroval delovanje živinskih nakupovalcev.

Med tem so pa, kakor je statistično dokazano, zvišali za 90—140% število klavne živine, katero mora dajati dežela za vojaštvo in za nevojaško prebivalstvo, srednja živa teža klavne živine je pa vsled pomanjkanja krme padla za 22 do 25%. Za mesec september 1917 je bilo določeno, da mora dati Štajerska 16.000 glav klavne živine, za mesec oktober pa celo 25.000 glav. Te množine so ogromne in dajo misliti.

Omeniti se še tudi mora, da je Štajerska zelo hribovita dežela, da živi na obdelanem zemljišču 90% malih kmetov, kateri so vsled neednako težjega bremena zelo hudo prizadeti.

V času od meseca maja do decembra 1916 je morala dati Spodnje Štajerska 1500 glav živine več, kakor bi bila morala po predpisanem ključu oddati in sicer je morala dati v prid Srednji Štajerski 1000 glav in Gornje Štajerski 500 glav.

Podlaga oskrbe z živino je tako oslABLJENA, da mora vsako še nadaljnje rekviriranje živine imeti za posledico nevarnost za oskrbo prehrane in mleka. Ne sme se podcenjevati preteče nevarnosti, ki v očigled pomanjkanju krme in brezobzirnemu rekviriranju in ki se ne zmeni za stanje naše živine, preti naši živinoreji. Za naše čete na fronti ni glavno vprašanje ono glede municije, ampak glede oskrbe z živili. V velikih skrbah pa moramo gtedati, kako pri nas sedaj rekvirirajo še celo breje krave krave mlekariče, mlado živino brez ozira na starost in težo govede živine, kako se praznijo živinjski in svinjski hlevi, kako je gnoja vedno manj in kako škodo trpijo njive, travniki, sadje in živinoreja vsled pomanjkanja delavcev.

Proč s skladišči za klavno živino, ki so pravcata gnezda za živinske kužne bolezni in v katerih prej zdrava in rejena klavna živina le shajša je in dobi razne bolezni.

Razbremenitev Avstrije in močnejša pritegnitev Ogrske je tedaj zapoved samoohranitve. Kako nazaduje stevilo živine, naj svedoči občina Zibika v celjskem glavarstvu. Število živine je nazadovalo od 1200 glav 1. 1914 na 215 glav dne 1. dec. 1917! Če bo šlo tako dalje, tedaj je v doglednem času naša živinoreja uničena.

Mo torej vprašamo:

1. Ali so Njih ekscelenci znane te razmere?
2. Kaj namerava vlada ukreniti v varstvo spodnještajerske živinoreje in poljedelstva?

Dunaj, dne 20. februarja 1918.

Sajenje tobaka na Štajerskem.

Tobačna režiija je vendar enkrat ugodila vsestranskim željam štajerskih kmetov, da se poskusi z nasadi tobaka. V zadnji seji dežel. odbora se je razpravljalo o tem vprašanju, ker je tobačna režiija izročila predpriprave dežel. nemu odboru. Kulturni poročevalec Franc grof Attems je obširno poročal o tozadevnih načrtih in priporočal za nasade le pokrajine vzhodno od črte Wildon — Pragersko Nemški mestni zastopniki so se izrekli odločno proti, češ, da se naj raje bavi kmetijstvo s setvijo žita in pridelkov, ki so potrebni za prehana; slov. odbornik dr. Verstovšek je odločno ugovarjal tem predlogom, ker bi se na ta način deželi odtegnila nova panoga, za katero so se že toliko potegovali razni zastopniki kmetijstva. Poskusi bodo pokazali, če se tobak obnese in če tudi donaja več dobička kakor drugi nasadi. Zlasti se je pa zavzel dr. Verstovšek za slovenski del dežele. Zopet so se našli strokovnjaki, ki so trdili, da na Sp. Štajerskem podnebje ni ugodno. Odbornik dr. Verstovšek je to trditev zavračal, češ da bodo še le poskusi dognali, kol kor je na tem resnice. Stal je predlog, da se tudi vzame v poštev celjsko okrožje in ozemlje ob Sotli in Savi. Njegovi predlozi so se sprejeli.

Opozarjamo že sedaj posestnike, da bo razpis in pojasnilo v „Gospodarskem Glasniku“ (glasilo c. k. kmetijske družbe) od 15. t. m.

Gospodarji, ki bodo hoteli poskušati z nasadi, bodo morali prijaviti, da so pripravljene skleniti pogodbo. Seme se bo dalo brezplačno. Približno se dobi na ha (1³/₄ orala) 10 meerskih stotov tobaka, katerega plača tobačna režiija stot po 159 K, če je dobre kakovosti. Leta 1918 se bo nasadilo na Štajerskem za poskušnjo samo 20 ha zemlje s tobakom. Opozarjamo posestnike na razglas v „Gosp. Glasniku“, katerega dobivajo udje kmetijske družbe brezplačno.

Razne politične vesti.

V državni zbornici se je v torkovi (12. marca) seji vršila razprava o zakonski predlogi, ki določa, da je država dolžna dati odškodnino za protizakonita kršenja tekom te vojske, nadalje o zakonski predlogi, da je država dolžna dati odškodnino osebam, ki so bile neopravičeno težko ranjene ali usmrčene ali zaprte in končno zakonsko predlogo o proglašenju koga za mrtvega. K prvi točki je med drugimi govoril tudi dr. Benkovič, ki je zahteval, da se podaljša za dvojno časovno dobo rok, v katerem sme prizadeta oseba zahtevati odškodnino ter da se tudi dovoli poškodnina s ovcem oseb, ki so bile med to vojno v Bosni in Hercegovini nezakonito usmrčene, oškodovane ali pa zaprte zbornice je sprejela zakonsko predlogo in tudi resolucije, katere je stal poslanec dr. Benkovič. Tudi drugo točko dnevnega reda glede odškodnine osebam, ki so bile protizakonito zaprte, je zbornica sprejela. V isti seji so naši po-

slanci stali več predlogov, interpelacij in vprašanj. Poslanec dr. Korošec je stal interpelacijo glede postopanja tujskega mestnega urada proti tujski Narodni čitalnici, nadalje celo vrsto predlogov glede nakazila živil in premoga konfiriranim na kranjskem, glede slučaja grdega ravnanja z vojaki glede nekega slučaja pristranskega poizvedovanja velikovskega okrajnega glavarstva, glede slučaja, da mariborsko državno pravdnitvo ni hotelo zasledovati ovaduba, ki je obrekoval nekega Slovenca in še več drugih.

Nemško gospodarstvo v Gradcu je tako „vzorno“, da izkazuje mestni proračun tega „najbolj nemškega mesta“ za leto 1918 do 5 milijonov K primanjkljaja, kljub temu, da se mnoge graške šole in drugi zavodi vzdržujejo z deželnim davčnim denarjem. V tem je vključenih na stotisoče kron, ki jih plačujejo slovenskoštajerski davkoplačevalci. Čemu bi še naj slovensko ljudstvo naprej delalo Nemcem roboto! Proč od Nemcev! Za Jugoslovane Jugostavijo, v kateri bo prišel Slovenec in kmet do veljave in besede!

Ogrski Slovaki so poslali cesarju Karlu odprto pismo, v katerem ga prosijo, naj jim da zaželjeno svobodo in naj jih reši izpod tujega (madžarskega) jarma. Slovaki prosijo vladarja, naj povzroči, da dobi cesarju zvest slovaški narod narodno enakopravnost, kakor jo imajo Madžari in Nemci. Pismo končuje z besedami, obrnjenimi proti Madžarom: „Kar nočete, da bi vam drugi storili, tudi vi njim ne storite!“

Vprašanje samostojne ogrske armade je zopet stopilo v ospredje. Avstrijski ministrski predsednik Seidler je izjavil, da Ogrji ne morejo sami določiti ali izvesti samostojne ogrske armade, ampak da morajo po določitih pogodbah med Avstrijo in Ogrsko v to dobiti poprej dovoljenja avstrijskega državnega zbora. Ogrski ministrski predsednik Wexerle pa proti temu ugotavlja, da usta novitev samostojne ogrske države Avstrije nič ne briga in da ima o tem določevati edino oprski narod sporazumno s svojim kraljem. Madžari torej uporabljajo duzilcem za to da se čisto osamosvojijo. In Nemci so tako nespametni da proglašajo duzilcem kot potrebo za našo monarhijo.

Profesor iz Nemčije Henrik Friedjung objavlja v listu „Vossische Zeitung“ članek, v katerem pravi, da je avstrijski katoliški misleči profesor dr. Lamaš, Nemeč po rodu, pisal cesarju Karlu obširno pismo, v katerem prosi cesarja, naj skuša Avstrijo odtrgati od zveze z Nemčijo, ki je kriva, da se ne bomo kmalu prišli do miru. Naš zunanji minister grof Černin pa je baje cesarju izjavil, da odstopi če cesar odobri Lamašev načrt.

Angleški minister Cecil je izjavil dne 9. marca, da se vrši sedaj velika borba za svetovno gospodarstvo. Nemčija hoče zagospodariti nad celim svetom. Njej stojita predvsem nasproti Anglija in Japonska. Ker Nemčija ne more ugonobiti Francije, se je navalila na vzhod in hoče postati gospodarica Rusije. Njej se bo ustavljal Japonska s svojo vojni silo. Če bo Japonska premagala Nemčijo na vzhodu in bo rešila Rusijo nemške sile, ji bo hvalen ves svet — tako govori Anglež.

Tedenske novice.

Važno za vse naročnike! Nekateri naročniki lista za leto 1918 še niso plačali. Vsem takim bomo napravili pri oni prihodnjih številkom prvi križ na ovitek, da jih opozorimo. Kdor bi dobil križ po krivici, naj takoj piše na upravnitvo našega lista, kdaj je plačal in koliko je plačal, da se ta pomota popravi. Omenimo, da so pri poštni hišnici uradnice več mesecev stavkale, tako, da so pčolnice do nas prišle navadno šele čez tri tedne. Marsikaj se je pri tem tudi založilo in mogoče tudi izgubilo; zato pomote ne bodo izključene. Raditega prosimo že zdaj cenj. naročnike, da nas na pomoto takoj opozorijo in nam kratko pišejo, kdaj so plačali in koliko so poslali. Krivice nočemo nikomur delati. — Upravnitvo.

Cesarju se je rodil sin. V nedeljo, dne 10. t. m., ob 11. uri dopoldne, je cesarica Zita v Baden pri Dunaju porodila krepkega dečka. Sto in en strel je naznanjal v nedeljo in ponedeljek veselo novice po vsej državi. Cesarica-mati in mladi princ sta čvrsta in zdrava. Krst novorojenega nadvojvode je bil v torek, dne 12. marca, ob 3. uri popoldne v Baden. Pri krstu je dobil ime Karel Ludovik Marija Franc Jožef. Krstil ga je dunajski kardinal-nadžkof dr. Piff. Krstna botra sta mu bila bavarski kralj in kraljica. Nadomestovala sta ju avstrijski nadvojvoda Friderik in nadvojvodinja Izabela. Botrovo darilo je prinesel novorojenčku bavarski poslanik. — Novorojeni otrok je peti otrok cesarske dvojice. Prvorojenec in prestolonaslednik je nadvojvoda Franc Jožef Oton, rojen dne 20. novembra 1912, drugi otrok je princezinja Adelhajda, rojena dne 3. januarja 1914; tej sledi nadvojvoda Robert, rojen dne 8. februarja 1915, in nadvojvoda Feliks Friderik Avgust, rojen dne 31. maja

1916. — Poroka cesarske dvojice se je vršila dne 21. oktobra 1911. Cesar Karel je rojen dne 17. avgusta 1887, cesarica Zita je rojena dne 9. maja 1892. Videlo je nastopil cesar Karel dne 22. novembra 1916. — Cesar Karel se je kot veren katoličan zahvalil Bogu za srečen porod s tem, da je v nedeljo, ponedeljek in torek prisostvoval zahvalnim službam božjim. Po vsej državi so se vršile slovesne sv. maše kot zahvala Bogu za srečen porod. Cesar bo te dni pomilostil večje število obsojencev, ki so se pregrešili zoper kazenske zakone. Jugoslovani kličejo: Bog živi cesarja Karla in cesarico Zito ter visokega novorojenčka!

Duhovniška vest. V četrtek, 7. marca je bil preč. g. Ivan Bohanec, dekan v Šmarju pri Jelšah, inštaliran v Mariboru za častnega kanonika.

Prošnja oo. frančiškanov v Brežicah. Kakor znano, je strahoviti potres dne 29. jan. 1917 frančiškanski samostan v Brežicah tako unčil, da se mora popolnoma podreti in na novo sezdati; cerkev, ki je posvečena sv. Antonu Padovanskemu, je pa zelo močno poškodovana. Polovico samostana se je že podrlo, da se novemu napravi prostor. Ker je delo radi pomanjkanja stanovanja nujno potrebno, a samostan nima nikakoršnega premoženja zato samostansko predstojništvo trka na usmiljena srca in prosi pomoči, da more priti do prepotrebne stavbe. Da bi se darovi lažje nabirali, je samostan dal napraviti podobice sv. Antona, ter prosi, naj bi se dotični, ki bi hoteli te podobice novi stavbi v prid razprodajati, pismeno pri podpisaneu oglasili in sporočili koliko podobice bi sprejeli. Da ne bo kdo mislil saj se je za Brežice povsodi pobiralo in dosti nabralo, naj bo povedano, da samostan po določitih mehanizem ne dobi od tega denarja niti vinarja. Sv. Anton naj ves trud povrne! Brežice 28. febr. 1918. P. Ananija Vračko, gvardijan.

Petkrat odlikovan štajerski Slovenec. Nadporočnik Vladimir Vauhnik, sin nadučiteja g. M. Vauhnik pri Sv. Marku niže Ptuja, je dobil nedavno že peto odlikovanje, in sicer vojaški zaslužni križec III. reda z vojnim okrasom in n. e. c. Dobil je to visoko odlikovanje za hrabrost pri gori Lungara na Laškem, katero je po hudih bojih s svojo stotnijo iztrgal Italijanom Vladimir Vauhnik je bil ob času bivanja cesarja Karla v Bolcanu pozvan k cesarju in mu je moral pripovedovati o svojem junaškem činu. Obenem z Vauhnikom je dobil isto odlikovanje tudi njegov prijatelj stotnik Lavrič pl. Zaplaz Odlikovanca sta zavedna Slovenca in služita pri Kranjskem polku.

Devetdesetletnica. V Varaždinskih toplih je obhajala pri svojem sinu direktorju Gabrieu gospa Amalija Kukovič dne 6. marca svoj devetdeseti rojstni dan. Gospa je čila in zdrava, bere in piše brez ocal. Ona je iz znamenite hiše Orožnove na Laškem. Vsi njeni znanci ji k tej redki slavnosti častitamo!

Slovesna izročitev izjav slovenskega ženstva za deklaracijo predsedniku Jugoslovanskega kluba se vrši, kakor se nam poroča iz Ljubljane, v nedeljo, 24. t. m. in sicer ob 11. dopoldne v veliki dvorani hotela Union. Svečanost bodo prisostvovali narodni voditelji Ljubljansko slovensko ženstvo pripravljajo za to priliko sijajno narodno manifestacijo in računati je predvsem na mnogobrojno udeležbo poštrevovalnih nabiralk podpisov.

Nemcem dovoljujejo hujskati, Slovincem pa prepovedujejo društvene občne zборе. V nedeljo so privandrani tujci, lutrovci Švabi in odpadniki smeli v Št. Ilju zborovati celo pod milim nebom, dasiravno je bil shod naznanjen le kot navadno zborovanje. Nemci so smeli pod milim nebom in pod zaščito c. k. komisarja in ob navzočnosti žandarjev hujskati proti Slovincem, proti katoličanom in celo proti cesarski hiši, Slovenski Kmetiski Zvezi pa je vlada sporazumno s celjskim magistratom prepovedala društven občni zbor v Celju.

Lutrovski Nemci odpovedujejo zvestobo cesarju. Na nedeljskem zborovanju v Št. Ilju je nek kričač zaklical: »Če bosta cesar in vlada še nadalje šla s Slovani in bosta ugodila zahtevam Jugoslovancov, pa nočemo mi (Nemci) s Habsburžani in z Avstrijo imeti nič več opraviti«. Ali ni to naravnost poziv k veleizdaji?

Z lažjo bi si še radi pomagali. Naši narodni nasprotniki lažejo, da se hočemo Jugoslovani ločiti od Avstrije in od Habsburžanov ter da hočemo pod Srbe. To je čisto navadna podla laž, vredna vsenemških lumpov. Mi se hočemo z ustanovitvijo Jugoslavije samo otresti neznoznega nemškega nad-